

השלמות לשיחת ש"פ תשא

בסי"א, ע"ד הרה"צ ר' לוי יצחק מברדיטשוב:

ולהעיר, שבב' שמותיו מודגש תוקף ההתקשרות לאלקות: "לוי" – ע"ש "הפעם ילוה אישי (הקב"ה) אלי"¹, ו"יצחק" – ע"ש "צחוק עשה לי אלקים כל השומע יצחק ליי"².

ולהעיר גם משייכותו להמגיד ורבינו הזקן – להיותו מתלמידי המגיד וחבירו (ומחותנו) של רבינו הזקן, ועד כדי כך, שחסידים מספרים שלאחרי הסתלקותו נסע רבינו הזקן לבארדיטשוב לנחם בני המשפחה³, והתעכב שם משך זמן⁴, ואמר מאמרי דא"ח – כמצויין בהכותרת דכמה מאמרים משנת תק"ע שנאמרו כברדיטשוב⁵.

שם, הלימוד מזה לכאוי"א מישראל בדורות שלאח"ז עד לדורנו זה:

ובהקדמה:

אמרו חז"ל⁶ "כל אחד ואחד חייב לומר בשבילי נברא העולם", ועאכו"כ בנוגע לכללות הדור שבשבילו נברא העולם.

וכיון שבכל דור, עד לדורנו זה, ישנו הקיום דהעולם – עכצ"ל, שדור זה ממלא תפקידו ועבודתו בעולם.

ויתירה מזה: כיון שכל דור מקשר ומחבר את ההמשך דכל הדורות, הן הדורות שלפניו והן הדורות שלאחריו, יש בו גם מהשלימות דהדורות שלפניו ושלאחריו, ומזה מובן, שגם ענינים נעלים שמוצאים אצל גדולי ישראל בדורות שלפניו, צריכים להיות וישנם גם בדורנו זה.

בסי"ב, השמחה די"ד וט"ו אדר:

ולהעיר, שהשמחה בי"ד וט"ו אדר היא גם באדר ראשון דשנה מעוברת, ועאכו"כ באדר סתם דשנה פשוטה⁷.

שם, חיבור ב' הענינים ד"עד דלא ידע", והבנה והשגה בפנימיות התורה:

ולהעיר גם מחיבור ב' הענינים דתורה ומצוות – "אורה זו תורה כו' ויקר

(1) ויצא כט, לד. וראה תו"א ר"פ ויחי. לקו"ת	(סה"מ תקע ע' רפה ואילך).
ר"פ שמיני. ובכ"מ.	(6) סנהדרין לו, סע"א – במשנה.
(2) וירא כא, ו.	(7) להעיר מהמעלה דפשיטות (שנה פשוטה) –
(3) ראה גם תניא אגה"ק סכ"ח.	כמובן מהפתגם הידוע שהפשיטות דאיש פשוט
(4) ראה מגדל עוז ס"ע קע.	קשורה עם פשיטות העצמות (ראה כש"ט הוספות
(5) ראה "רשימת מאמרים משנת תק"ע"	סקנ"ד ואילך. וש"נ).

אלו תפילין", "הוקשה כל התורה כולה (מצוות שבתורה) לתפילין"⁸, הקשורים עם ג"ע ועולם התחי, כידוע⁹ שג"ע הוא השכר דלימוד התורה (כמארז"ל¹⁰ "אשרי מי שבא לכאן ותלמודו בידו"), ועולם התחי הוא השכר דקיום המצוות.

שם, הערה 125, "ואשר ניתן כתר מלכות בראשו:

ולהעיר, שאף שנאמר¹¹ "ונתון הלבוש והסוס גוי", "ואת הכתר לא הזכיר"¹² – ה"ז מפני "שראה עינו של מלך רעה על שאמר שיתנו הכתר בראש אדם"¹², משא"כ בימינו אלה, שאף ש"אכתי עבדי אחשוורוש אנן"¹³, נמצאים במלכות של חסד, שמסייעת לבנ"י הדרים במדינה זו, וגם לבנ"י שבשאר מדינות המלך.

ויה"ר שהקב"ה יעזור להם ויצליח אותם במלחמתם בכצרה – לא "בצר" שבמדבר ("את בצר במדבר"¹⁴), אלא "בצרה" שבאדום, עלי' נאמר¹⁵ "הנה זה בא מאדום חמוץ בגדים מבצרה", "עתיד שר של אדום לטעות כסבור שבצרה היא בצר במדבר כו"¹⁶.

בסי"ג, נתינת צרכי החג:

ועוד והוא העיקר – שהקב"ה נותן לכאו"א מישראל כל המצטרך לו "מידו המלאה הפתוחה הקדושה והרחבה"¹⁷.

וענין זה יכול להיות גם ביום השבת, ולדוגמא – עיי' שהקב"ה מזמין לו מציאה של אבן טובה, שעל ידה יוכל לרכוש (לאחרי השבת) כל המצטרך לו אצל אלה שיש בידם מן המוכן, שבראותם שיש בידו אבן טובה, יסמכו עליו שיוכל לפרוע ויפרע חובותיו.

ויה"ר והוא העיקר – שתיכף ומיד יפרע הקב"ה את החוב העיקרי לכאו"א מישראל, להביא את הגאולה האמיתית והשלימה ע"י משיח צדקנו.

בסי"ד, ביאת הגאולה בומן המנחה, שאו נענה אליהו:

וכמוזכר לעיל שאליהו הנביא הוא מבשר הגאולה, ובלשון חז"ל במאמר הארוך [כ"ק אדמו"ר שליט"א חייך ואמר:] אבל לא כמו אריכות הגלות... [בסוף מסכת סוטה שסיומו וחותרו "אליהו הנביא זכור לטוב.. יבוא ויגאלנו".

ולהעיר, שמאמר זה הוא כברייתא דרבי פינחס¹⁸ בן יאיר, שמעניינו

(15) ישעי' סג, א.

(16) פרש"י עה"פ.

(17) נוסח ברכה הג' דברהמ"ז.

(18) להעיר מהשייכות הפינחס לנסים (ע"ד

מלומד בנסים) – ראה ברכות נו, סע"ב ובפרש"י.

סנהדרין פב, ב. ספרי, תיב"ע, ראב"ע ופרש"י ס"פ

בלק.

(8) קידושין לה, א. וש"נ.

(9) ראה הנסמן בלקו"ש ח"ז ע' 344.

(10) פסחים נ, א. וש"נ.

(11) אסתר ו, ט.

(12) פרש"י עה"פ.

(13) מגילה יד, א.

(14) ואתחנן ד, מג.

העיקריים הוא פדיון שבויים¹⁹, החל מהשבוי דכללות ענין הגלות, אשר, גם כשנמצאים בחסדי ה' במלכות של חסד, ה"ז מעמד ומצב של "שבוי" ביחס למקומו האמיתי של כאו"א מישראל, סמוך על שולחן אביו המלך, מלך מלכי המלכים הקב"ה, ולכן צריך להיות תיכף ומיד הענין ד"פדיון שבויים" (ענינו של רפב"י) – שבא "אליהו הנביא זכור לטוב" ומבשר שמישיח צדקנו "הנה זה בא".

והעיקר – שנעשה כן בפועל ממש תיכף ומיד ממש, שהרי הגאולה היתה צריכה לבוא כבר לפני זמן רב, שכבר אז "כלו כל הקיצין"²⁰, ולכן צועקים בני"י "עד מתי"...

ולהעיר גם ממ"ש בהפטורה ע"ד דברי אליהו: "עד מתי אתם פוסחים על שתי הסעיפים" – שבזה נכלל גם ביטול הספיקות (כאם ישנם אצל מישהו) בנוגע לזמן הגאולה, האם הגיע כבר זמן הגאולה, או שצריך עדיין לחשב קיצים כו', כאמור, שהגאולה היתה צריכה להיות אתמול ושלשום, ולפני זמן רב, ובפרט שישנו גם הפס"ד של כו"כ רבנים ומורי-הוראה בדרונו זה שמישיח צדקנו צריך לבוא תיכף ומיד ממש, "לא עיכבן כהרף עין"²¹ – "הרף עין" דסיום מעשינו ועבודתינו, וברגע שלאח"ז ה"הרף עין" דגאולה האמיתית והשלימה.

וכן תהי' לנו – שעוד באמצע ההתוועדות בא משיח צדקנו, ויחד עמו תהי' המשך ההתוועדות באופן שהקב"ה בעצמו, עצמות ומהות, מתוועד עם כאו"א מישראל וכלל ישראל, ואז תהי' השמחה הכי גדולה, למעלה גם משמחת פורים שהיא באופן ד"עד דלא ידע".

(כ"ק אדמו"ר שליט"א חייך ואמר:) כאן בברוקלין, כנראה, קיימו השנה ה"עד דלא ידע" ע"י שינה ("דורך כאפן א דרעמל")... כמובא בפוסקים²² שיכולים לצאת י"ח "עד דלא ידע בין ארור המן לברוך מרדכי" ע"י שינה, ובכל אופן (לאחרי דברי הצחות) יוסיפו בהשמחה ביום הש"ק זה שבא בהמשך לימי הפורים, יום השלישי, ועד להשמחה העיקרית דהגאולה האמיתית והשלימה "ביום השלישי יקימנו ונחיי' לפניו"²³, תיכף ומיד ממש.

[כ"ק אדמו"ר שליט"א עמד מלא קומתו ורקד על מקומו, בהניפו ידיו הק' בעוז, בשמחה רבה.

אח"כ הורה להש"ץ שי' לנגן "יהי רצון כו' שיבנה בית המקדש"].

* * *

(22) רמ"א או"ח סתרצה" ס"ב.

(23) הושע ו, ב.

(19) חולין ז, א.

(20) סנהדרין צו, ב.

(21) מכילתא ופרש"י בא יב, מא.

טו. כרגיל – יעלו מלמטה למעלה אלה שהכינו והגישו משקה המשמח, ויכריזו אודות פעולותיהם, ומהם יראו וכן יעשו רבים.

ויהי"ר והוא העיקר – שתהי' העלי' דכל בניי מלמטה למעלה, מן הגלות אל הגאולה,

החל מנמצאים כאן, בבית-הכנסת ובית-המדרש של כ"ק מו"ח אדמו"ר נשיא דורנו, שב' שמותיו רומזים ושייכים להגאולה: "יוסף" – ע"ש "יוסף אדני שנית ידו לקנות את שאר עמו גו' מאשור וממצרים וגו'"²⁴, ומוסיף "ומאיי הים"²⁴, דקאי (בפשטות) על חצי כדור התחתון, ו"יצחק" – ע"ש "אז (לעתיד לבוא) ימלא שחוק פיננו"²⁵,

בתוככי כל בניי, כולל גם בניי שבכל הדורות שלפנ"ז, ומשה ואהרן עמהם, ויהושע עמהם, ונשיא דורנו בראשנו, כולנו יחדיו, נשמות בגופים, נשמה בריאה בגוף בריא²⁶,

וכולם יחדיו באים לארצנו הקדושה, לירושלים עיר הקודש ולבית המקדש השלישי, ותיכף ומיד ממש.

[לאחרי חלוקת המשקה – התחיל כ"ק אדמו"ר שליט"א לנגן ניגון הקפות לאביו הרלוי"צ ז"ל. אח"כ התחיל לנגן "ניעט ניעט ניקאווא". ואח"כ הזכיר אודות אמירת ברכה אחרונה].

(26) ומודגש במיוחד בחודש אדר – ש"בריא (ותקיף) מזל"י" (תענית כט, רע"ב).

(24) ישעי' יא, יא.
(25) תהלים ככו, ב. וראה ברכות לא, א.